Incipit Zacharias ꝓpheta.

In mēſe octauo in āno ſcdo darij
regis factū eſt v̄bū dn̄i ad zacha
riā filiū barachie filij addo ꝓphe
tā· Iratus ē dn̄s ſuper pr̄es v̄ros
iracūdia· Et dices ad eos· Hec di
cit dn̄s exercituū· Cōuertimini ad
me ait dn̄s exercituū· Et ɔuertar ad
vos dicit dn̄s exercituū· Ne ſitis
ſicut pr̄es v̄ri ad quos clamabāt ꝓ
phete priores dicētes· Hec dicit dn̄s
exercituū· Conuertimini de vijs v̄ris
malis ⁊ cogitatiōib⁹ v̄ris peſſimis
⁊ nō audierūt neq; attēderūt ad
me dicit dn̄s· Pr̄es veſtri vbi ſūt
⁊ ꝓphe· Nūquid in ſempiternū vi
uent· Verūtamen v̄ba mea ⁊ le
gittima mea q̄ mādaui ſeruis meis
ꝓphis· Nūquid nō ɔprehēderunt
patres v̄ros· Et ɔuerſi ſūt ⁊ dixerūt
Sicut cogitauit dn̄s exercituū fa
cere nob ſm vias nr̄as ⁊ ſm ad
inuentiōes nr̄as fecit nob· In die
viceſima ⁊ q̄rta vndecimi mēſis
ſabbath in āno ſcdo darij factū
eſt v̄bū dn̄i ad zachariā filiū ba
rachie filij addo ꝓpham dicens·
Vidi p nocte ⁊ ecce vir aſcendēs
ſup equū rufū ⁊ ipſe ſtabat inter
mirteta q̄ erant in ꝓfundo ⁊ poſt
eū eq̄ rufi varij ⁊ albi· Et dixi· Qui
ſūt iſti dn̄e mi· Et dixit ad me an
gelus dn̄i qui loq̄bat in me· Ego
oſtendā tibi quid ſint hec· Et r̄ndit
vir qui ſtabat inter mirteta ⁊ dixit
Iſti ſūt quos miſit dn̄s ut ꝑābu
lent terrā· Et r̄nderūt angelo dn̄i
qui ſtabat inter mirteta ⁊ dixerūt·
Perābulauim⁹ terrā ⁊ ecce ōnis
terra habitat ⁊ q̄eſcit· Et r̄ndit ā
gel⁹ dn̄i ⁊ dixit· Dn̄e exercituū vſ
q̄ quo tu nō miſereberis ihr̄lm et vr
biū iuda q̄bus iratus es· Iſte iā
ſeptuageſim⁹ ann⁹ eſt· Et r̄ndit
dn̄s angelo q̄ loq̄bat in me v̄ba
bona v̄ba conſolatoria· Et dixit ad
me angel⁹ qui loquebat in me·
Clama dicens· Hec dicit domin⁹
exercituū· zelatus ſū ihr̄lm ⁊ ſyō
zelo magno· Et ira magna ego iraſcor
ſup gentes opulētas· q̄a ego ira
tus ſū parū· ipi vero adiuuerūt i
malū· Propterea hec dicit domin⁹
Reuertar ad ihr̄lm in miſericordijs
⁊ domus mea edificabit in ea ait
dn̄s exercituū ⁊ ꝑpendiculū extē
det ſuper ihr̄lm· Adhuc clama di
cens· Hec dicit domin⁹ exercituū
Adhuc affluent ciuitates mee bo
nis ⁊ ɔſolabit adhuc dn̄s ſyon
et eliget adhuc ihr̄lm· Et leuaui
oculos meos ⁊ vidi ⁊ ecce q̄tuor
cornua· Et dixi ad angelū qui lo
quebat in me· Quid ſunt hec· Et
dixit ad me· Hec ſūt cornua que
ventilauerūt iudā ⁊ iſrl ⁊ ihr̄lm
Et oſtendit m̄ domin⁹ q̄tuor fabros
Et dixi· Quid iſti veniunt facere·
Qui ait dicēs· Hec ſunt cornua q̄
ventilauerūt iudā p ſingulos vi
ros ⁊ nemo illorū leuauit caput
ſuū· Et venerūt iſti deterrere ea ut
deiciāt cornua gentiū q̄ leuauerūt
cornua ſup terrā iuda ut diſper
gerent eam· Ca·ij·

Et leuaui oculos meos ⁊ vi
di ⁊ ecce vir ⁊ in manu eius
funicul⁹ menſorū· Et dixi· Quo tu
vadis· Et dixit ad me· vt metiar
iudeā ⁊ ihr̄lm quāta ſit latitudo
ei⁹ et quāta lōgitudo eius· Et ecce
angel⁹ qui loquebat in me egre
diebat ⁊ ali⁹ angel⁹ egrediebat

in occurſū ei⁹ ⁊ dixit ad eū Curre
loq̄re ad puerū iſtū dicēs. Abſq̄
muro habitabit̄ ihr̄l'm pre multi
tudīe hoīm ⁊ iumētorū in medio
eius. Et ego ero ei ait dn̄s murus
ignis ī circuitu ⁊ ī gloria ero ī me
dio eius O. o. fugite de tra aq̄lōis
dicit dn̄s. qm̄ in q̄tuor vētos celi
diſp̄ſi vos dicit dn̄s. O ſyon fuge
q̄ habitas apd̄ filiā babilōis. q2
hec dic̄ dn̄s exercituū Poſt gl'iaꝫ
miſit me ad gētes q̄ ſpoliauerūt
vos. Qui enī tetigerit vos: tangit
pupillā oculi mei. Quia ecce ego
leuo manū meam ſup eos ⁊ erūt
p̄de hijs q̄ ſeruiebāt ſibi et ↄgno
ſcetis q2 dn̄s exercituū miſit me.
Lauda ⁊ letare filia ſyon. q2 ecce
ego venio ⁊ habitabo ī medio tui
ait dn̄s Et applicabūt̄ gētes mlt'e
ad dn̄m ī die illa ⁊ erūt m̄i ī p̄p'l'm
Et habitabo ī medio tui ⁊ ſcies q2
dn̄s ex̄ercituū miſit me ad te Et poſ
ſidebit dn̄s iudā ⁊ p̄tē ſuā ī terra
ſcīficata ⁊ eliget ihr̄l'ꝫ. Sileat oīs
caro a facie dn̄i q2 ↄſurrexit de ha
bitaculo ſc̄ō ſuo. ¶ Ca. iij.

Et oſtēdit m̄i dn̄s ihesū ſacer
dotē magnū ſtātē corā āgelo
dn̄i ⁊ ſathan ſtabat a dextris ei⁹
vt aduſaret̄ ei Et dixit dn̄s ad ſa
than. Increpet dn̄s ī te ſathan
⁊ increpet dn̄s ī te q̄ elegit ihr̄l'm
Nūquid nō iſte torris ē erut⁹ de
igne. Et ihesus erat indut⁹ veſti
bus ſordidis ⁊ ſtabat an̄ faciem
angeli. Qui rn̄dit ⁊ ait ad eos q̄
ſtabāt corā ſe dicēs Auferte veſti
menta ſordida ab eo. Et dixit ad
eū Ecce abſtuli a te iniq̄tatē tuā ⁊
indui te mutatorijs. Et dixit. Po
nite cidarim mūdā ſup caput ei⁹
Et poſuerūt cidarim ſup caput ei⁹
mundā ⁊ induerūt eū veſtibus Et
āgelus dn̄i ſtabat ⁊ ↄteſtabatur
āgelus dn̄i ihesū dicēs. Hec dicit
dn̄s exercituū. Si ī vijs meis am
bulaueris ⁊ cuſtodiā meā cuſto
dieris: tu q̄ꝫ iudicabis domū meā
⁊ cuſtodies atria mea ⁊ dabo tibi
ambulātes de hijs q̄ nūc hic aſſi
ſtūt Audi ihesu ſacerdos magne tu
⁊ amici tui q̄ habitāt corā te. q2
viri portendētes ſūt. Ecce enī ego
adducā ſuū meū orienteꝫ q2 ecce
lapis quē dedi corā ihesu ſuper la
pidem vnū ſeptē oculi ſūt. Et ecce
ego celabo ſculpturaꝫ ei⁹ ait dn̄s
exercituū ⁊ auferā iniq̄tateꝫ terre
illi⁹ ī die vna. In die illa dic̄ dn̄s
exercituū: vocabit vir amicū ſuū
ſubt̄ vineā ⁊ ſubt̄ ficū. ¶ Ca. iiij.

Et reuerſus ē āgelus q̄ loq̄bat̄
ī me ⁊ ſuſcitauit me q̄ſi viꝛ
q̄ ſuſcitatur de ſomno ſuo Et dixit
ad me Quid tu vides. Et dixi Vi
di et ecce cādelabrū aureū totū et
lāpas ei⁹ ſup caput ipi⁹ ⁊ ſepteꝫ
lucerne ei⁹ ſup illud ⁊ ſeptē infuſo
ria lucernis q̄ erāt ſup caput ei⁹ et
due oliue ſup illud vna a dextris
lāpadis ⁊ vna a ſiniſtris ei⁹. Et
rn̄di ⁊ aio ad āgelū q̄ loq̄batur
ī me dicēs. Quid ſūt hec dn̄e mi.
Et rn̄dit angelus q̄ loq̄bat̄ in me
⁊ dixit ad me Nūq̄d neſcis q̄d ſūt
hec. Et dixi. Nō dn̄e mi Et rn̄dit ⁊
ait ad me dicēs Hoc ē v̄bū dn̄i ad
zorobabel dicēs. nō ī ex̄ercitu nec ī ro
bore ſ̄ ī ſpū meo dic̄ dn̄s ex̄ercituū
Quis tu mōs magne corā zoroba
bel ī planū. Et educeꝫ lapidē p̄ma
riū ⁊ exequabit gratiā gratie ei⁹.
Et factū ē v̄bū dn̄i ad me dicens.

Manꝰ zorobabel fūdauerūt domū
iſtā ⁊ manꝰ eiꝰ pficiēt eā ⁊ ſcietis
q2 dñs exercituū miſit me ad vos
Quis enī deſpexit dies puos. Et
letabunt et videbūt lapidē in ſta
gneū in manu zorobabel. Septē
ſūt iſti oculi dñi qui diſcurrūt in
vniuerſā terrā. Et rñdi ⁊ dixi ad
eū. Quid ſūt due oliue iſte ad dex
terā candelabri ⁊ ad ſiniſtrā eiꝰ.
Et rñdi ſecūdo ⁊ dixi ad eū. Quid
ſunt due ſpice oliuarū q̄ ſunt iux
duo roſtra aurea in quibꝰ ſūt ſuf
fuſoria ex auro. Et ait ad me di
cens. Nūquid neſcis q̄d ſūt hec.
Et dixi. nō dñe mi. Et dixit Iſti ſūt
duo filij olei ſplendoris q̄ aſſiſtūt
dñatori vniūſe terre. ¶Ca. v.

Et cōuerſus ſū ⁊ leuaui ocu
los meos ⁊ vidi ⁊ ecce volu
men volās. Et dixit ad me. Quid
tu vides. ⁊ dixi. Ecce ego video vo
lumē volās. lōgitudo eius viginti
cubitoꝝ ⁊ latitudo eiꝰ decē cubito
rū. Et dixit ad me. Hec ē maledi
ctio que egredietur ſup faciem oīs
terre. q2 oīs fur ſicut ibi ſcriptū ē
iudicabit et oīs iurans ex hoc ſi
militer iudicabit. Educā illud dicit
dñs exercituū ⁊ veniet ad domū
furis et ad domū iurātis in noīe
meo mendaciter ⁊ cōmorabit ī me
dio domꝰ eius ⁊ cōſumet eū ⁊ lig
ei9 ⁊ lapides eius. Et egreſſus eſt
āgelꝰ qui loquebat ī me et dixit
ad me. Leua oculos tuos ⁊ vide
Quid eſt hoc q̄d egredit. Et dixi
Quidnā eſt. Et ait. Hec eſt anfo
ra egrediēs. Et dixit. Hec ē oculꝰ
eoꝝ in vniūſa terra. Et ecce talen
tū plūbi portabat et ecce mulier
vna ſedēs ī medio anfore. Et dixit
Hec ē impietas. Et pieciit eā ī me
dio anfore ⁊ miſit maſſā plūbeā
in os eiꝰ. Et leuaui oculos meos
⁊ vidi ⁊ ecce mulieres egrediētes
⁊ ſpiritus in alis eaꝝ Et habebāt
alas q̄ſi alas milui et leuauerūt
anforā inter terrā ⁊ celū. Et dixi ad
angelum qui loq̄bat in me. Quo
iſte deferunt anforā. Et dixit ad
me. Vt edificet ei domus in terra
ſennaar ⁊ ſtabiliat et ponat ibi
ſup baſem ſuam. ¶Ca. vi.

Et cōuerſus ſū ⁊ leuaui oculos
meos ⁊ vidi et ecce q̄tuor q̄
drige egrediētes de medio duoꝝ
montiū ⁊ mōtes: montes erei In
q̄driga p̄ma equi rufi. in quadri
ga ſecūda eq̄ nigri. in q̄driga ter
tia eq̄ albi ⁊ in q̄driga quarta eq̄
varij ⁊ fortes. Et rñdi ⁊ dixi ad ā
gelū qui loquebat in me. Quid
ſunt hec dñe mi. Et rñdit angelꝰ
⁊ ait ad me. Iſti ſunt q̄tuor venti
celi q̄ egrediūt ut ſtēt coram domi
natore oīs terre. In q̄ erāt equi ni
gri egrediebant in terrā aq̄lonis
⁊ albi egreſſi ſūt poſt eos ⁊ varij
egreſſi ſunt ad terrā auſtri. Qui
aūt erant robuſtiſſimi exierūt ⁊ q̄
rebant ire ⁊ diſcurrere p oēm trā
Et dixit. Ite ⁊ pambulate terrā. ⁊
pambulauerūt terrā. Et vocauit
me et locutus ē ad me dicēs. Ecce
q̄ egrediūt ī terrā aq̄lonis requi
eſcere fecerūt ſpm̄ meū in terra aq̄
lonis Et factū eſt v̄bū dñi ad me
dicens. Sume a trāſmigracōe ab
oldai ⁊ a thobia ⁊ ab idaia ⁊ ve
nies tu in die illa ⁊ intrab domū
ioſie filij ſophonie qui venerunt
de babilone ⁊ ſumes auꝝ ⁊ argē
tum ⁊ facies coronas et pones in

capite iheſu filij ioſedech ſacđotis
magni ⁊ loq̃ris ad eũ dicẽs Hec
ait dñs exercituũ dicẽs. Ecce vir
oriens nomẽ ei⁹. Et ſubť eũ orieť
⁊ edificabit tẽplũ dño ⁊ ipſe extru
et tẽplũ dño Et ipſe portabit gľaꝫ
⁊ ſedebit ⁊ dñabiť ſup ſolio ſuo.
Et erit ſacđos ſup ſolio ſuo ⁊ cõſi
liũ pacis erit int̃ illos duos Et co
rone erũt helem ⁊ thobie et idaie
⁊ hen filio ſophonie: memoriale ĩ
tẽplo dñi Et q̃ ꝓcul ſũt venient ⁊
edificabũt ĩ tẽplo dñi ⁊ ſcietis q꞉
dñs exercituũ miſit me ad vos.
Erit aũt hoc: ſi auditu audieritis
vocẽ dñi dei vr̃i. ¶ Ca. vij.

ET factũ ẽ in ãno q̃rto darij
regis: factũ ẽ v̓bũ dñi ad za
chariã ĩ quarta menſis noni qui
q̃ ẽ caſleu. Et miſerũt ad domum
dei ſaraſar ⁊ rogomelech ⁊ viri q̃
erãt cũ eis ad dep̃candã faciẽ dñi
vt dicerent ſacđotib⁹ domus dñi
exercituũ ⁊ ꝓphetis loquẽtes. Nũ
quid flendũ ẽ m̃ in quĩto menſe
vel ſanctificare me debeo ſicut feci
iam multis ãnis. Et factũ ẽ v̓buꝫ
dñi exercituũ ad me dicẽs. Loq̃re
ad om̃em ppłm t̃re ⁊ ad ſacđotes
dicẽs. Cũ ieiunaretis ⁊ plãgẽtis
ĩ quinto ⁊ ſeptimo ꝑ hos ſeptua
ginta ãnos: nunq̃d ieiuniũ ieiu
naſtis m̃. Et cũ comediſtis ⁊ bibi
ſtis: nũquid nõ vobis comediſtis
⁊ vobiſmetipſis bibiſtis. Nunq̃d
nõ hec ſũt v̓ba que locut⁹ ẽ dñs
ĩ manu ꝓphetarũ priorũ cũ adhuc
iheruſalẽ habitareť ⁊ eſſꝫ opulen
ta: ipſa ⁊ vrbes ĩ circuitu ei⁹ ⁊ ad
auſtrũ ⁊ ĩ cãpeſtrib⁹ habitareť.
Et factũ ẽ v̓bũ dñi ad zachariaꝫ
dicens Hec ait domin⁹ exercituũ
dicens. Iudiciũ verũ iudicate et
miaꝫ ⁊ miſeracões facite vn⁹ q̃ſq꞉
cũ frẽ ſuo. Et viduã ⁊ pupillũ et
aduenã ⁊ pauperẽ nolite calũnia
ri ⁊ malũ vir fratri ſuo nõ cogitꝫ
in corde ſuo. Et noluerũt attendẽ
⁊ auerterũt ſcapulã recedentes ⁊
aures ſuas aggrauauerũt ne au
dirent et cor ſuũ poſuerũt vt ada
mantẽ ne audirent legẽ et v̓ba q̃
miſit dñs exercituũ ĩ ſpũ ſuo ſcõ
ꝑ manũ ꝓphetaꝝ prioꝝ. Et facta
ẽ indignacõ magna a dño exerci
tuũ. Et factũ ẽ: ſicut locut⁹ ſũ ⁊ non
audierũt: ſic clamabũt ⁊ nõ exau
diã dicit dñs exercituũ Et diſꝑſi
eos ꝑ oĩa regna q̃ neſciũt ⁊ terra
deſolata ẽ ab eis eo q꞉ nõ eſſꝫ trã
ſiens ⁊ reũtẽs ⁊ poſuerũt t̃rã deſi
derabilẽ in deſ̓tũ. ¶ Ca. viij.

ET factum eſt verbũ domini
exercituum dicens. Hec di
cit dominus exercituuꝫ. zelatus
ſum ſyon zelo magno ⁊ indigna
tione magna zelatus ſũ eaꝫ. Hec
dicit dñs exercituum: reuerſus ſũ
ad ſyon ⁊ habitabo in medio ihe
ruſalẽ. Et vocabiť iheruſalẽ ciui
tas veritatis ⁊ mõs dñi exercituũ
mons ſanctificatus. Hec diť dñs
exercituũ. Adhuc hitabũt ſenes
⁊ anus ĩ plateis ihrłm ⁊ viri ba
cul⁹ ĩ manũ ei⁹ p̃ m̃ltitudie dieꝝ Et
plateę ciuitatis cõplebũť ĩfantib⁹ ⁊
puelł ludẽtib⁹ ĩ plateis ei⁹. Hec
diť dñs ex̃ercituũ Si videbiť diffici
le ĩ ocuł reliq̃aꝝ ppłi h⁹ ĩ dieb⁹ ilł
nũq̃d ĩ ocuł meis difficile erit diť
dñs ex̃ercituũ. Hec diť dñs ex̃ercituũ
Ecce ego ſaluabo ppłm meũ de t̃ra
orientis ⁊ de t̃ra occaſus ſolꝭ ⁊ addu
cã eos ⁊ habitabũt ĩ medio ihrłm

⁊ erūt m̄i in ppl̄m ⁊ ego ero eis in
deū in veritate ⁊ in iuſtitia. Hec di
cit dominꝰ exercituū. Cōfortētur
manꝰ vr̄e qui auditis in hijs die
bus ſmones iſtos p os ꝓphetaꝝ.
in die q̄ fundata eſt domus domi
exercituū ut templū edificaretur
Siquidē añ dies illos merces ho
minū nō erat nec merces iumēto
rū erat. neqꝫ introeūti ⁊ exeūti erat
pax p̄ tribulacōe ⁊ dimiſi oēs ho
mines vnūquēqꝫ ↄtr̄ ꝓximū ſuū
Nūc aūt nō iuxta dies p̄ores ego
faciā reliquijs ppl̄i huiꝰ dic̄ domi
nꝰ exercituū. ſ; ſemē pacis erit Vi
nea dabit fructū ſuū ⁊ terra da
bit germē ſuū. Et celi dabūt rorē
ſuū ⁊ poſſidere faciā ēliquias ppl̄i
huiꝰ vniūſa hec. Et erit: ſicut era
tis maledictio in gentibꝰ domus
iuda ⁊ domꝰ iſrl̄. ſic ſaluabo vos
⁊ eritis benedictio. Nolite timere
Cōfortētur manꝰ veſtre qr̄ hec dic̄
dn̄s exercituū. Sicut cogitaui ut
affligerē vos cū ad iracundiā ꝓ
uocaſſent pr̄es veſtri me dicit do
minꝰ et non ſū miſ'tus. ſic ↄūſus
cogitaui in diebꝰ iſtis ut bn̄faciā
ihr̄lm ⁊ domui iuda. Nolite time
re. Hec ſunt ḡ v̄ba q̄ facietis. Lo
quimini veritatē vnuſquiſqꝫ cum
ꝓximo ſuo. Veritatē ⁊ iudicium
pacis iudicate in portis veſtris ⁊
vnuſquiſqꝫ malū ↄtr̄ amicū ſuū
ne cogitetis in cordibꝰ veſtris et
iuramentū mēdax ne diligatis.
Oia enī hec ſunt q̄ odi dicit dn̄s.
Et factū ē v̄bū domini exercituū
ad me dicēs. Hec dicit dn̄s exer
cituū. Ieiuniū quarti ⁊ ieiuniū qn̄
ti ⁊ ieiuniū ſeptimi et ieiuniū deci
mi erit domui iude in gaudiū ⁊ in
leticiā ⁊ in ſollēnitates p̄claras.
Veritatē enī ⁊ pacē diligite. Hec
dic̄ dn̄s exercituū. Vſqꝫ q̄ veniāt
ppl̄i ⁊ habitent in ciuitatibꝫ mul
tis ⁊ vadāt habitatores vnꝰ ad
alterū dicētes. Eamꝰ ⁊ dep̄cemur
faciē dn̄i ⁊ queramꝰ dn̄m exerci
tuū. Vadā etiā ego. Et venient po
puli multi et gētes robuſte ad q̄
rendū dn̄m exercituū in ihr̄lm ⁊
dep̄cādā faciē dn̄i. Hec dicit dn̄s
exercituū. In diebꝫ illis in quibus
apprehēdent decē hoīes ex oībꝰ lin
guis gētiū ⁊ apprehēdēt fimbriā
viri iudei dicētes. Ibimꝰ vobiſcū
Audiuimꝰ enī qm̄ deꝰ vobiſcū ē.

ONus v̄bi dn̄i in Ca. ix.
terra adrach ⁊ damaſci re
quiei eiꝰ. qr̄ dn̄s ē oculus hoīs et
oīm tribuū iſrl̄. Emath qꝫ in t̄mi
nis eiꝰ ⁊ tyrꝰ et ſydon Aſſumpſe
rūt quippe ſibi ſapientiā valde.
Et edificauit tyrus munitōē ſuā
⁊ coaceruauit argentū q̄ſi humū
⁊ auꝝ ut lutū plateaꝝ. Et ecce do
minꝰ poſſidebit eā ⁊ percutiet i ma
ri fortitudinē eiꝰ ⁊ hec igni deuora
bit̄. Videbit aſcalon ⁊ timebit ⁊
gaza ⁊ dolebit nimis et accarō q̄
niā ↄfuſa ē ſpes eiꝰ Et p̄ibit rex de
gaza ⁊ aſcalon nō habitabitur.
Et ſedebit ſeparator in azoto ⁊ diſp
dam ſup̄biā philiſtinoꝝ Et auſe
rā ſanguinē eius de ore eiꝰ et ab
hoīacōes eiꝰ de medio dentiū eius
Et relinquet̄ etiā ipſe deo noſtro ⁊
erit quaſi dux in iuda ⁊ accaron
q̄ſi iebuſeus. Et circūdabo domū
meā ex hijs q̄ militant m̄i euntes
⁊ reūtentes ⁊ nō tr̄ſibit ſup eos
vltra exactor. q̄a nūc vidi i ocul̄
meis Exulta ſatis filia ſyō iubila

filia iħrl̄m. Ecce rex tuus veniet ti
bi iustus ⁊ saluator: ipse pauper
⁊ ascendēs sup asinā et sup pullū
filiū asine. Et disp̄dā q̄drigaʒ ex
ephraim ⁊ equū de iħrl̄m ⁊ dissi
pabit̄ arcus belli. Et loquet̄ pacē
gentib⁹ ⁊ ptās ei⁹ a mari vsq; ad
mare ⁊ a fluminib⁹ vsq; ad fines
t̄re Tu q; in sāguine testamēti tui
emisisti vinctos tuos de lacu: i q̄
n̄ ē aqua Conuertimini ad munitio
nē vincti spei Hodie q; ānūciās du
plicia reddā tibi. qm̄ extēdi mihi
iudā q̄si arcū. impleui t̄rā ephra
im. Et suscitabo filios tuos syon
sup filios tuos grecia ⁊ ponā te q̄i
gladiū fortiū Et dn̄s de⁹ sup eos
videbit̄ ⁊ exibit vt fulgur iaculū
ei⁹. Et dn̄s deus in tuba canet et
vadet ī turbine austri. Dn̄s exer
cituū ꝓteget eos ⁊ deuorabunt ⁊
subiciēt lapidib⁹ funde. Et biben
tes inebriabunt̄ q̄i a vino et reple
bunt̄ vt phiale ⁊ q̄si cornua alta
ris Et saluabit eos dn̄s de⁹ eorū
ī die illa vt gregē ppl̄i sui. q; lapi
des sācti eleuabunt̄ sup t̄raʒ eius
Quid enī bonū ei⁹ ē ⁊ q̄d pulchꝝ
eius nisi frumētū electorū ⁊ vinū
germinās v̄gines. ¶ Ca. x.

Petite pluuiaʒ a dn̄o ī tēpe se
rotino ⁊ dn̄s faciet niues et
pluuiā ymbꝰ ⁊ dabit eis singul̄
herbā ī agro. Quia simulacra lo
cuta sūt inutile ⁊ diuini viderūt mē
daciū et somniatores locuti sunt
frustra ⁊ vane ꝯsolabant̄. Id cir
co adducti sūt q̄si grex. affligent̄
q; nō ē pastor eis. Sup pastores
irat⁹ ē furor me⁹ ⁊ sup hircos vi
sitabo. Quia visitauit dn̄s exerci
tuū gregē suū domū iuda ⁊ posuit
eos q̄si equū glorie sue ī bello. Ex
ipō angel⁹ et ex ipso paxillus ex
ipō arcus prelij ⁊ ex ipō egredietur
oīs exactor simul ⁊ erūt q̄i fortes
cōculcātes lutū viarū ī p̄lio Et bel
labūt q; dn̄s cū eis ⁊ ꝯfūdēt̄ ascē
sores equoꝝ Et ꝯfortabo domū iu
da ⁊ domū ioseph saluabo. Et cō
uertā eos q; miserebor eorū ⁊ erūt
sicut fuerūt quādo nō ꝓiecerā eos
Ego enī dn̄s deus eoꝝ ⁊ exaudiā
eos Et erūt q̄si fortes ephraim ⁊
letabit̄ cor eoꝝ q̄si a vino. Et filij
eoꝝ videbūt ⁊ letabunt̄ ⁊ exulta
bit cor eoꝝ in dn̄o Sibilabo eis ⁊
ꝯgregabo illos q; redemi eos. Et
multiplicabo eos sicut āte fuerāt
multiplicati ⁊ seminabo eos in po
pulis. Et delonge recordabuntur
mei ⁊ viuent cū filijs suis ⁊ reuer
tentur. Et reducam eos de terra
egipti et de assirijs ꝯgregabo eos
Et ad terram galaad ⁊ libani ad
ducā eos et non inuenietur eis lo
cus. Et transiet in maris freto et
percuciet in mari fluctus ⁊ confun
dentur omnia ꝓfunda fluminis
Et humiliabitur supbia assur et
sceptrū egipti recedet. Cōfortabo
eos in dn̄o ⁊ in nomie ei⁹ ambu
labūt dicit dn̄s. ¶ Ca. xi.

Aperi libane portas tuas et
comedat ignis cedros tuas
Vlula abies q; cecidit cedr⁹. qm̄
magn̄ifici vastati sūt Vlulate q̄rc⁹
basā. qm̄ succisus ē salt⁹ munit⁹
Vox vlulat⁹ pastoꝝ. q; vastata
ē magn̄ificētia eoꝝ Vox rugit⁹ leo
nū. qm̄ vastata ē supbia iordāis
Hec dic̄ dn̄s de⁹ me⁹ Pasce pecorā
occisionis q̄ q̄ possederāt occidebāt
et n̄ dolebāt ⁊ vēdebāt ea dicētes

Bñdictus dñs diuites facti ſumꝰ
Et paſtores eoꝝ nõ ꝑcebat eis et
ego nõ ꝑcaꝫ vltra ſup habitãtes
terrã dicit dñs. Ecce ego tradam
hoies: vnũquẽqꝫ in manu ꝓximi
ſui ⁊ in manu regis ſui et ꝯcidẽt
terrã ⁊ non eruã de manu eoꝝ ⁊
paſcã pecus occiſionis ꝓpť hoc o
pauperes gregis. Et aſſumpſi mĩ
duas vĩgas. vnã vocaui decorẽ ⁊
alteraꝫ vocaui funiculũ ⁊ paui gre
geꝫ Et ſuccidi tres paſtores in mẽ
ſe vno ⁊ cõtracta eſt aĩa mea in
eis. Siquidẽ ⁊ aĩa eoꝝ variauit
in me. Et dixi Non paſcã vos. Qđ
moriť moriať et qđ ſuccidiť ſucci
dať Et reliq̃ deuorent vnuſquiſqꝫ
carnẽ ꝓximi ſui Et tuli vĩgã meã q̃
vocabať decus ⁊ abſcĩdi eã ut ir
ritũ facereꝫ fedꝰ meũ qđ ꝑcuſſi cũ
oĩbus ꝓplis ⁊ ĩ irritũ deductũ eſt
ĩ die illa. Et ꝯgnouerũt ſic paupe
res gregis q̃ cuſtodiũt mĩ. qꝛ vbũ
dñi eſt. Et dixi ad eos. Si bonũ ẽ
in ocul' vr̃is afferte mercedẽ meaꝫ
Et ſi nõ q̇eſcite. Et appẽderũt mer
cedẽ meã triginta argẽteos. Et di
xit dñs ad me Proice illđ ad ſta
tuariũ Decoꝝ pretiũ q̃ appretiatꝰ
ſũ ab eis. Et tuli trigĩta argẽteos
et ꝓieci illos in domo dñi ad ſta
tuariũ. Et p̃ſcidi vĩgã meã ſecũdã
q̃ appellabať funiculus ut diſſol
uerẽ germanitatẽ inť iudã ⁊ iſrľ
Et dixit dñs ad me. Adhuc ſume
tibi vaſa paſtoris ſtulti. q̃a ecce
ego ſuſcitabo paſtorẽ in terra qui
derelicta ñ viſitabit. diſpſũ ñ q̃ret
⁊ ꝯtritũ nõ ſanabit et id qđ ſtat
nõ enutriet ⁊ carnes pinguiũ co
medet ⁊ vngulas eoꝝ diſſoluet.
O paſtor ⁊ ydolũ derelinquẽs gre

gẽ. Gladiꝰ ſup brachiũ eiꝰ ⁊ ſup
oculũ dextꝝ eiꝰ. Brachiũ eius ari
ditate ſiccabiť et oculꝰ dexter eiꝰ
tenebreſcẽs obſcurabiť. ¶ Ca. xij.
ONus vbi dñi ſup iſrľ. Dixit
dñs extendẽs celũ ⁊ fundãs
terrã ⁊ fingẽs ſpm̃ hoīs in eo. Ecce
ego ponaꝫ ihrľm ſuplimĩnare cra
pule oĩbꝰ ꝓplis in circuitu. ſꝫ ⁊ iu
da erit in obſidione cõtra ihrľm
Et erit: in die illa ponã ihrľm lapi
dẽ oneis cũctis ꝓplis. Oẽs qui ele
uabũt eã ꝯciſione lacerabũtur ⁊
colligenť adũſus eaꝫ oĩa regna
terre. In die illa dicit dñs ꝑcutiã
oẽm equũ in ſtupore ⁊ aſcenſoreꝫ
eiꝰ in amentia. Et ſup domũ iuda
aperiã oculos meos ⁊ oẽm equũ
ꝓploꝝ ꝑcutiam cecitate. Et dicent
duces iuda in corde ſuo. ꝯfortenť
mĩ habitatores ihrľm in domo ex
ercituũ dcõꝝ eoꝝ. In die illa ponã
duces iuda ſicut caminũ ignis in
lignis et ſicut faceꝫ ignis in feno
⁊ deuorabunt ad dextrã ⁊ ad ſini
ſtraꝫ oẽs ꝓplos in circuitu. Et ha
bitabiť ihrľm rurſus in loco ſuo
ĩ iheruſalẽ Et ſaluabit dñs taber
nacula iuda ſicut in principio ut
non magñfice gloriet domꝰ dauid
⁊ gloria habitantiũ ihrľm cõtra
iudaꝫ. In die illo ꝓteget dñs ha
bitatores iheruſalẽ. Et erit qui of
fenderit ex eis in die illa quaſi da
uid ⁊ domꝰ dauid q̃ſi dei ſicut an
gelus dñi in ꝯſpectu eiꝰ. Et erit in
die illa querã ꝯterere oẽs gentes
que veniũt ꝯtrã ihrľm ⁊ effundã
ſup domũ dauid ⁊ ſup habitato
res iheruſalẽ ſpm̃ gratie ⁊ precuꝫ
Et aſpicient ad me quẽ ꝯfixerũt et
plangent eũ planctu quaſi ſupeꝛ

vnigenitū ⁊ dolebūt ſup eū ut do
leri ſolet in morte ꝑmogeniti· In
die illa magnꝰ erit plāctꝰ i ihr̄lm
ſicut planctus ad rēmon in cāpo
magedon· Et plāget terra: familie
⁊ familie ſeorſū Familie domꝰ da
uid ſeorſū ⁊ mulieres eoꝝ ſeorſū·
Familie domꝰ nathā ſeorſū ⁊ mu
lieres eoꝝ ſeorſū· Familie domꝰ le
ui ſeorſū ⁊ mlieres eoꝝ ſeorſū· Fa
milie ſemei ſeorſū ⁊ mulieres eoꝝ
ſeorſū· Oēs familie reliq̄: familie ⁊
familie ſeorſum ⁊ mulieres eoꝝ
ſeorſum. ¶ Ca. xiij.

In die illa erit fons patēs domꝰ da
uid ⁊ habitātibꝰ ihr̄lm: i ablutiō
nē peccatoris ⁊ mēſtruate· Et erit
i die illa dicit dn̄s exercituū diſp
dā noīa ydoloꝝ de t̄ra ⁊ n̄ memo
rabunt̄ vltra· Et pſeudo ꝓphas ⁊
ſp̄m imūdū auferā de terra· Et erit
cū ꝓphauerit quiſpiā vltra: dicēt
ei pr̄ eiꝰ ⁊ mat̄ eiꝰ q̄ genuerūt eū·
Nō vives: q̄r mēdatiū locutꝰ es i
noīe dn̄i· Et ↄfigēt eū pr̄ eiꝰ ⁊ mr̄
eiꝰ genitores eiꝰ cū ꝓphauerit· Et
erit: in die illa ↄfūdent̄ ꝓphe vnꝰ
quiſq; ex viſione ſua cū ꝓphaue
rit nec operiēt̄ pallio ſaccino ut
mētiant̄· Sꝫ dicet nō ſū ꝓpha· Hō
agricola ego ſuꝫ· qm̄ adā exēplū
meū ab adoleſcētia mea· Et dicet̄
ei Quid ſūt plage iſte i medio ma
nuū tuaꝝ: Et dicet· Hijs plaga
tus ſū i domo eoꝝ q̄ diligebāt me
Frāmea ſuſcitare ſup paſtorē meū
⁊ ſup viꝝ coherentē m̄ dicit dn̄s
exercituū· Percute paſtorē ⁊ diſp
gēt̄ oues· Et ↄūtaꝫ manū meā ad
puulos ⁊ erūt in omni terra dicit
dn̄s· Partes due in ea diſpgent̄
⁊ deficiēt ⁊ tertia ps relinquet̄ in
ea· Et ducā tertiā ptē p ignē ⁊ vrā
eos ſicut vritur argentū ⁊ ꝓbabo
eos ſicut ꝓbat̄ auꝝ· Ipe vocabit
nomen meū ⁊ ego exaudiā eū· Et
dicā: ppłus meꝰ es Et ipe dicet· do
minꝰ deus meus. ¶ Ca. xiiij.

Ecce dies veniūt dicit dn̄s ⁊
diuidēt̄ ſpolia tua in medio
tui· Et ↄgregabo omnes gētes ad
ihr̄lm in p̄liū ⁊ capiet̄ ciuitas et
vaſtabunt̄ domꝰ ⁊ mulieres vio
labūtur· Et egrediet̄ media ps ci
uitatis i captiuitatē ⁊ reliquū po
puli n̄ auferet̄ ex vrbe· Et egredie
tur dn̄s ⁊ preliabit̄ ↄtra gētes il
las ſicut p̄liatus ē i die certamis
Et ſtabūt pedes eiꝰ in die illa ſup
montē oliuaꝝ q̄ ē ↄtra ihr̄lm ad
orientē· Et ſcindet̄ mōs oliuaꝝ ex
media pte ſui ad orientē ⁊ ad oc
cidentē: p̄rupto grādi valde· Et ſe
parabit̄ mediū mōtiſ ad aq̄lonē
⁊ mediū eiꝰ ad meridieꝫ· Et fugie
tis ad vallē mōtiū eoꝝ· qm̄ ↄiun
get̄ vallis mōtiū vſq; ad proximū
Et fugietis ſic̄ fugiſtis a facie ter
remotus in diebꝰ oſie regis iudā
Et veniet dn̄s deꝰ meus: omneſq;
ſancti cuꝫ eo· Et erit: in die illa nō
erit lux ſꝫ frigꝰ ⁊ gelu· Et erit dies
vna q̄ nota eſt dn̄o: nō dies neq;
nox ⁊ in tpe veſpei erit lux· Et erit:
in die illa exibūt aque viue de ihe
ruſalem· Medium earum ad ma
re orientale ⁊ medium earum ad
mare nouiſſimum In eſtate ⁊ in
hyeme erunt ⁊ erit dominus rex
ſuper omnem terram· In die illa
erit dominus vnus et erit nomē
eius vnum· Et reuertetur omnis
terra vſq; ad deſertum de colle
remmon ad auſtrum iheruſaleꝫ·

Et exaltabit͛ et habitabit in loco
suo a porta beniamin vsqꝫ ad locū
porte prioris ⁊ vsqꝫ ad portā angu
lorum ⁊ a turre ananehel vsqꝫ ad
torcularia regis Et habitabūt in
ea ⁊ anathema nō erit amplius.
Sed sedebit ihr͛lm secura et hec erit
plaga q̄ percutiet dn̄s oēs gentes
q̄ pugnauerūt adūsus iherusalē
Tabescet caro vniuscuiusqꝫ stan
tis sup pedes suos et oculi eiꝰ cōta
bescēt i foraminibꝰ suis ⁊ lingua
eoꝝ cōtabescet in ore suo. In die il
la erit tumultus dn̄i magnꝰ ī eis
⁊ apprehēdet vir manū pximi sui.
⁊ cōseret͛ manꝰ eiꝰ sup manū pxi
sui Sꝫ et iudas pugnabit adūsus
iherusalē. Et cōgregabunt͛ diuitie
oīm gentiū ī circuitu auꝝ ⁊ argē
tū et vestes multe satis Et sic erit
ruina eq̄ ⁊ muli ⁊ cameli et asini
⁊ oīm iumētoꝝ q̄ fuerint ī castris
ill͛ sic ruina hec Et oēs q̄ reliq̄ fue
rint de vniūsis gentibꝰ que vene
rūt cōtra ihr͛lm. ascēdent ab āno ī
annū ut adorēt regē dn̄m exerci
tuū ⁊ celebrent festiuitates taber
naculoꝝ. Et erit qui nō ascenderit
de familijs terre ad iherusalē ut
adorēt regē dn̄m exercituū nō erit
super eos ymber. Qꝫ et si familia
egipti nō ascenderit ⁊ nō venerit
nec sup eos erit. Sꝫ erit ruina q̄ per
tiet dn̄s oēs gētes que nō ascēde
rint ad celebrandā festiuitatē ta
bnaculoꝝ. Hoc erit pctm̄ egipti ⁊
hoc peccatū oīm gentiū que non
ascenderint ad celebrādū festiui
tatē tabnaculoꝝ. In die illa erit
q̄d sup frenū ē equi sanctū dn̄o ⁊
erūt lebetes ī domo dn̄i q̄si phya
le corā altari. Et erit oīs lebes in
ihr͛lm ⁊ in iuda sāctificatus dn̄o
exercituū. Et venīēt oēs imolātes
⁊ sumēt ex eis ⁊ coquēt in eis. Et
non erit mercator vltra in domo
domini exercituū in die illo.

Explicit Zacharias pph͛a.
Incipit Malachias pph͛a.

Onus verbi domī ad
isrl͛ in manu mala
chie pphete. Dilexi
vos dicit dn̄s. Et di
xistis. In q̄ dilexisti
nos. Nōne frat͛ erat esau iacob
dicit dn̄s. Et dilexi iacob. esau āt
odio habui. Et posui sepe mōtes
eiꝰ in solitudinē ⁊ hereditatē eius
ī dracones deserti. Q̄d si dixerit ydu
mea destructi sumꝰ sꝫ reuertentes
edificabimꝰ q̄ destructa sūt. hec
dicit dn̄s exercituum. Isti edifica
būt ⁊ ego destruā. Et vocabūtur
t͛mini impietatis et pplus cui iratꝰ
ē dn̄s vsqꝫ in eternū. Et oculi vr̄i
videbūt ⁊ vos dicetis. Magnificet͛
dn̄s sup terminū isrl͛. Filiꝰ hono
rat patrē et seruus dn̄m suū. Si ḡ
pat͛ ego sū vbi ē honor meus ⁊ si
dn̄s ego sū vbi ē timor meꝰ dicit
dn̄s exercituū. Ad vos o sacerdo
tes qui despicitis nomen meū Et
dixistis. In q̄ despexīmꝰ nomē tu
ūm. Offertis sup altare meū panē
pollutū. Et dicitis In q̄ polluimꝰ
te. In eo q̄ dicitis mensa dn̄i de
specta ē. Si offeratis cecū ad imo
landū nōne malū ē. Et si offera
tis claudū ⁊ languidū. nōne ma
lū est. Offer illud duci tuo si pla
cuerit ei ā si susceperit faciē tuā di
cit dn̄s exercituū. ⁊ nūc depcamī